

stort Arbejde, at det vilde forøge Ligningens Besværligheder meget betydeligt. At det tillige vilde give til sidst et urigtigt Billede af Skatteevnen, er sikkert. Selv om man nu ikke vil gaa saa vidt som det ærede Medlem med Hensyn til Fradrag i Eksistensminimum, særlig for den gifte Kone, saa vil Følgen dog blive den, at man ingenlunde vil ramme Skatteevnen, saaledes som den retfærdigvis bør rammes. Det ærede Medlem jævnførte Mandens og Hustruens Stilling over for hinanden med et Forhold som, naar en Broder og Søster bo sammen og føre fælles Husholdning; men saaledes er det i Virkeligheden ikke. Giftermaalet medfører jo adskillige Forpligtelser og adskillige Rettigheder, og en af Rettighederne er da navnlig ogsaa den, at Konen kan fordrø Underhold af Manden. Det er jo noget, hvortil der maa tages Hensyn. Jeg vil meget fraraade at fravige de Regler, der findes i Lovforslagets § 7, og gaa over til de Regler, som ere foreslaaede af det ærede Medlem. At gaa saa vidt, som det ærede Medlem gør, at stille enhver gift Kone, der har eget Erhverv, selvstændig, det er nu ganske umuligt, forekommer det mig, det kan man ikke gøre. Der maa man jo tage lidt Hensyn til, at Loven af 7de Maj 1880 ingenlunde stiller den gifte Kone saaledes, at man kan sige, at alt, hvad hun erhverver ved egen Virksomhed — af den Beskaffenhed i øvrigt, som findes omtalt i Loven, hvilket ikke er al Virksomhed, hun udøver paa egen Haand — bliver hendes Særformue. Der er en væsentlig Ting at mærke her, og det er, at Loven giver hende Adgang til at gøre Udbyttet af eget Erhverv til Særformue; men om det bliver det, eller det gaar ind i Fællesformuen, er et faktisk Spørgsmaal, og vitterligt er det, at i de allerfleste Tilfælde gaar Udbyttet af Konens eget Erhverv ind i Fællesformuen og kommer til at høre til de Midler, der anvendes til Familiens Underhold i det hele taget. Disse Tilfælde maa vi i alt Fald have udsondret. Det kan ikke gaa an, at man, fordi en Kone ved eget Arbejde fortjener 3—400 Kr. om Aaret, som hun uden videre anvender til Familiens Underhold, skulde lade disse 3—400 Kr. være uden for Skattepligt. Det er der ikke nogen Grund til, de maa regnes til Mandens Indtægt ligesom alt, hvad han selv fortjener, og blive skattepligtige efter de gældende Regler.

Som sagt, jeg tror, at det, det ærede Medlem her har foreslaaet, ikke kan accepteres, og hvad angaar Fradraget i Eksistensminimum, altsaa det Ændringsforslag,

han har opstillet under Nr. 3, i hvilket han vil hævde Hustruens Ret til at benytte dette Fradrag særlig for hendes Særindtægt, saa maa jeg sige, at jeg kan ikke se, at det er korrekt. Hustruen, der samlever med Manden, har Ret til Underhold af Manden, og nyder hun dette Underhold, har hun derigennem en Indtægt, altsaa bestaaende i Bolig og øvrigt Underhold. Forholdet bliver derfor det, at denne Kone, hvis man vil betragte hende som selvstændig Skatteperson for Udbyttet af hendes eget Erhverv, i alt Fald ikke bliver beskattet efter sin fulde Indtægt. Hun beskattes kun efter sin Særindtægt, men ikke for den Indtægt, hun drager ud af Fællesformuen og den fælles Husholdning. Men det er en almindelig Regel i dette Lovforslag — og den maa man holde paa — at saa snart man kun beskatter en Person for en Del af hans Indtægt, kan han ikke gøre nogen Ret gældende til Fradrag i Eksistensminimum, og det er ogsaa en Regel, der saa at sige følger af sig selv. Jeg maa altsaa tillade mig at fraraade, at man slutter sig til de af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag.

Borghjerg: Det var jo meget interessant, at vi fik at vide, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) endnu stadig vedkender sig det unge Højres Program: Indkomstskat med moderat stigende Skala; men det var jo kedeligt, at vi samtidig fik at vide, at det ærede Medlem for Odense ikke vilde stemme her i Salen i Overensstemmelse dermed. Det ærede Medlem sagde: Jeg erkender, at naar man skal have Indkomstskat til Staten, bør den have moderat stigende Skala, det er det eneste retfærdige; men, sagde han, jeg kan ikke her staa alene og stille Enkeltmandsforslag. Det ærede Medlem behøver ikke at være bange, han kommer ikke til at staa alene, han kommer i godt Selskab, han kommer sammen med alle Socialdemokraterne. Han er for Resten slet ikke saa bange for at staa alene, han stiller Forslag — et Forslag, som jeg for øvrigt anerkender — om at opgive Skattelovens Sammenkobling med Brændevinsskatten. Men dertil kommer, at det ærede Medlem ikke blot forlader sit eget Program om en Indkomstskat med stigende Skala, men han gaar videre, han kommer til at gaa stik derimod, idet han støtter et af Landstingets Forslag, som gaar ud paa at omordne de kommunale Skatteregler til Overensstemmelse med Reglerne for Statsindkomstskatten. Men det betyder i Virke-